

VRIJHEID SPREEK JE AF:

Burgemeester, geachte aanwezigen

Vandaag sta ik hier als C-KMS, maar ook als militair en commandant van veel militairen, waarmee ik op diverse uitzendingen was

Het onderwerp, vrijheid spreek je af is voor velen een feestelijk gevoel en dat feest vieren we morgen. Maar, voor velen inclusief mijzelf, is het vandaag een zware dag die herinneringen en beelden oproept.

De vrijheid die we wereldwijd proberen af te spreken, heeft een prijs.

Ikzelf heb vele missies uitgevoerd, waarvan de laatste missie als Bataljonscommandant in Afghanistan.

Mijn hele bataljon beseftte, dat we in Uruzgan waren, om vrijheid te creëren voor de bewoners daar.

Vooral belangrijk was, dat kinderen, en dan jongens en meisjes, naar school konden gaan. De generatie die de echte vrijheid moet behouden in de toekomst, zijn deze kinderen.

Voor het verkrijgen van deze vrijheid moesten mijn mannen en vrouwen elke dag vechten.

Aan het einde van onze missie had ik een dode soldaat (Azdin Chadlie) en 40 gewonden te betreuren. Vandaag denk ik dan ook terug aan de fam Chadlie en aan Azdin.

Die we nooit mogen vergeten, zijn onze gewonden. Van de 40 mannen en vrouwen van mijn bataljon die gewond raakten, hebben er 15, ledenmaten verloren en zijn deels gekluisterd aan een rolstoel. Ook zijn er nog velen buiten deze 40 gewonden die nog geestelijk verwond zijn. De komende jaren zullen er nog velen bijkomen die gaan merken dat ze geestelijk verwond zijn. Zij kunnen vaak niet begrijpen wat hun gegeven prijs heeft opgeleverd. Hierover een kort gedicht.

Gedicht:

Het gedicht Verdriet van een soldaat

Ik verloor een deel van me zelf, toen ik soldaat was.
In dat verre verre land.

Ik verloor een deel van me zelf om mensen te beschermen die dat niet wilden.

Ik verloor een deel van me zelf toen ik terug kwam in mijn eigen land.
Omdat de mensen niet begrepen wat ik daar deed.

Beschermen en dienen woorden van geen betekenis.
Want mensen kunnen voor zich zelf opkomen en hebben mij niet nodig.

Als u deze mensen kent, help hen dan en luister naar hun verhaal. Laat merken dat u hen waardeert om wat ze gepresteerd hebben.

Ik en al mijn mensen van mijn bataljon, wij spraken de vrijheid af met de Afghaanse bevolking. Wij waren bereid daarvoor een prijs te betalen.

Maar elke keer als het bericht op mijn radio binnenkwam dat er weer een prijs betaald was dan kwam dat hard aan. Je went nooit aan de beelden van gewonden en doden in het oorlogsgebied.

Ook de families krijgen zware klappen als hen werd medegedeeld dat hun geliefde was omgekomen of zwaar gewond was.

Mijn echtgenote en ik hebben al mijn gewonden meerdere malen bezocht. Wat opviel was de positieve houding, geen wrok maar acceptatie dat zij deze prijs hebben moeten betalen.

Vooraf voor hen die gevallen zijn of verwond zijn hoop ik dat ze ooit zullen zien wat hun prijs heeft opgeleverd. Ik hoop op lachende en blije gezichten bij de kinderen van toen. Ik hoop dat zij ook zullen herdenken en vieren dat zij door Nederlandse militairen zijn geholpen om vrij te worden.

Dit laatste hadden we toch afgesproken met hun ouders en leiders.

Vandaag is er gelukkig geen sprake van een keuze want we herdenken vandaag alle burgers en militairen die vanaf het begin van de Tweede Wereldoorlog tot aan de dag van vandaag zijn gevallen bij oorlogshandelingen of vredesmissies in dienst van Nederland.

Soms lijkt het er op dat de focus vooral op de periode 1940-1945 is gericht omdat in die periode heel veel slachtoffers zijn gevallen bij de verdediging en de uiteindelijke bevrijding van Nederland.

We hebben immers onze vrijheid te danken aan de inzet van militairen en burgers o.a. in het verzet die daar in grote aantallen hun leven bij verloren.

Maar we herdenken daarnaast ook de meer dan 5000 Nederlandse militairen die gesneuveld zijn terwijl zij in opdracht van de regering deelnamen aan de politioele acties in het voormalig Nederlands Indië. En ook de 120 militairen van het Nederlands Detachement Verenigde Naties in Korea die door Nederland werden uitgezonden en omkwamen bij het verdedigen van de vrijheid van Zuid Korea.

Ja, ook de slachtoffers van de meer recente missies o.a. in Libanon, voormalig Joegoslavië en Afghanistan.

We herdenken alle gevallen militairen en burgers die omkwamen terwijl ze Nederland dienden. Straks bij de twee minuten stilte zal ieder van ons daarbij zijn eigen gedachten hebben. Dankbaarheid voor de vrijheid die we nu mogen beleven en waar zo'n hoge prijs voor betaald is? Er zullen ook gedachten zijn die uitgaan naar vrienden, bekenden en/of strijdmakkers onder de gevallenen. Of dat nu is gebeurd in de tijd van de Tweede wereldoorlog of daarna.

Ieder beleeft zijn eigen herdenking. Dat maakt dat herdenken ook iets heel persoonlijks heeft ondanks de gezamenlijke uitvoering.

Gedicht:

Vrijheid kun je samen afspreken,
Om samen van te genieten,
Om samen voor te strijden,
Om te doen wat je wilt.

Vrijheid kun je samen afspreken,
Om een begin te maken aan een betere wereld,
Om dankbaar voor te zijn
Om vriendschap te versterken.

Vrijheid kun je samen afspreken,
Om goed te kunnen leven,
Om je eigen mening te mogen uiten,

Dat woordje vrijheid,
Klein maar krachtig,
Betekent zoveel meer,
Laat dat ook voor anderen gelden:
Geef de vrijheid door!

Dank u voor uw aandacht,